

David dj:ar på filmfestivalen

Till vardags är han ostbiträde med bas-kern käckt på svaj. På fritiden en klubb-kändis som älskar att överraska. Nu laddar han för årets filmfestival.

Så länge David Andelius kan minnas har han gillat starka och konstiga ostar. Han lärde sig tidigt att prova olika sorter på familjens bilsemestrar i Holland, Frankrike och Italien.

FESTIVALFOLK

David Andelius

– Det var roligt och gott och jag fick nog ett stort ostintresse redan då, säger han.

Sen sex år tillbaka arbetar han som ostbiträde i saluhallen. Han har hunnit lära sig mycket om ostarnas utseende och smak och om vad som passar till. Numera sköter han affärens inköp och tjarar ständigt på grossisterna att de ska ta in lite annorlunda ostar. Han gillar kontakten med kunderna och vet vad som går hem.

– **MEN IBLAND HAR FOLK** konstiga idéer, som att den bästa kombinationen är en flaska rödvin, en klase vindruvor och en smaklös brie, säger David och ryser.

I ett sånt läge är han en bestämd diplomat som går in och bryter. Ibland frågar han kunden om favoritvinet och sen utgår han ifrån det och hjälper till att välja en ost. Självt föredrar han beska ostar, men de söta och nötiga säljer bäst.

Vilken är din favoritost?

– Jag brukar säga att ostarna är mina barn och då får man ju inte ha några favoriter. Men just nu äter jag gärna Tomme de Larzac; en elegant fårost som har allt. Den är ostarnas svar på Tokay-vinerna och går inte att tröttna på.

DAVID ANDELIUS

Aktuell: Spelar skivor på filmfestivalen

Ålder: 31 år

Bor: Lunden

Yrke: Ostbiträde

Familj: Young, free and single

Intressen: Spela musik och laga mat. Fotboll. Och ost förstås

David är vegetarian och använder ost i 95 procent av sin matlagning. Han gör risotto minst tre gånger i veckan med olika sorters ostar och kryddor och hävdar bestämt att hans risotto smakar olika varje gång.

FRITIDEN ÄGNAR HAN ÅT MUSIK i allmänhet och vinylskivor i synnerhet.

– Jag gillar allt med vers och refräng; det vill säga allt från Lill-Babs till Blondie.

Jazz och klassiskt går också hem hos David. Men det måste finnas någon sorts tydlig känsla i musiken, tycker han. Den får gärna vara sorgsen eller aggressiv, absolut inte plastig eller meningslös som Lars Roos eller Tomas Ledin.

Innan David började spela skivor var han festfixare på stans olika klubbar. Han ordnade kalas och spökade ut lokalerna genom att exempelvis fylla taket med ballonger eller spreja frukter alldeles blanka. Tillsammans med ett par kompisar startade han klubben Cheesy/not Cheesy, där han originellt nog kunde kombinera sina två stora intressen; ost och musik. Medan kompisarna skötte gramofonen, ordnade David ostprovning. Det blev succé och han utnämndes i pressen till världens första cheese jockey.

KARRIÄREN SOM DJ STARTADE FÖR drygt ett år sen när han hoppade in på en klubb med kort varsel. Trots att han bara spelade i 40 minuter och med lånade skivor, lyckades han så väl att han senare anlätades av flera klubbar i Göteborg och snart även i Stockholm.

Tillsammans med Janan Zapata driver han sen i höstas klubben Arty Fartyg, som har öppet första onsdagen varje månad på Styrbord Babord. Tanken är att ge publiken något extra och fortbilda den i små doser.

– Mellan 21 och 23 är det gratis inträde för att klubbkidsen ska komma tidigt. Då är det fullproppat med finkultur som vi vill att de ska få uppleva. Vi har allt som vanligtvis inte finns på en nattklubb, berättar David.

Det kan vara delar av Göteborgs symfoniker, operan eller en jazzgrupp. En gång stod Göteborgs dramatiska teater där och repeterade en pjäs i två timmar. Folk får något att prata om och stämningen blir uppsluppen

och opretentiös. Men efter två timmar går vinylspelaren i gång med David och Janan vid rodret.

– Vi försöker göra klubben till stället dit alla vill gå. Vi vill helst inte ha någon köttmarknad, utan trevligt umgänge. Vi tvingar oss inte på folk, utan ger dem möjlighet att välja. På Arty Fartyg möts finkultur och fulkultur.

Klubben tar mycket kraft, men ger otroligt mycket tillbaka. Det är kul att få visa upp människor som är duktiga på något och David får en kick när han ser hur glada alla blir.

Det måste finnas någon tydlig känsla i musiken. Den får gärna vara sorgsen eller aggressiv.

Helst vill han göra sånt som han själv skulle vilja gå på.

– Det är ett slags egotripp, men samtidigt en logisk paradox. Jag får ju inte vara med på det roliga!

LIKSOM I FJOL, ENGAGERAR SIG David i aktiviteterna kring filmfestivalen. Förra året var det ostprovning i festivaltältet, men eftersom David stängdigt vill förnya sig blir det andra grejor i år. Arty Fartyg medverkar vid två tillfällen, dels på invigningsfesten den 29 januari, dels i festivaltältet den 1 februari.

Programmet för invigningsfesten är hemligt, men innehåller minst en stor överraskning. Till tältet kommer tre balleriner från operan och en performance-grupp, som ska röra sig på ett filmiskt och märkligt sätt i lokalen. Och så blir det konstutställning.

– Det är perfekt att festivalen ligger just i februari, då det för övrigt är helt dött i stan.

Ingen har pengar och helt plötsligt händer det saker. Folk går ur sina iden och det blir rena julstämningen!

David gillar att väcka uppmärksamhet. I ostaffären har han ofta en liten svart keps eller basker på huvudet. När vi träffas, ger han ett gammaldags formellt intryck med sin vita skjorta och svarta väst. Men ur bootsen sticker otippat ett par rödrandiga strumpor upp. Typiskt David, som gillar att överraska folk.

– En gång bytte Janan och jag kläder med varandra på Arty Fartyg. Jag ritade ett hyfsat skägg på henne och så fick hon min lilla keps. Jag rakade mig extra noga, tog på mig

OSTGODIS. Till vardags säljer David ost i saluhallen.

Någon egen favoritost har han inte men just nu äter han gärna osten Tomme de Larzac, en läcker fårost.

Bild: ANDERS HÖFGREN

en body, en puffig kjol och högklackade skor. Sen övade vi oss på att dansa. Folk tog fel på oss hela kvällen!

En annan gång gjorde David en förvandling av sig själv på fyra minuter genom att växla från finkultur till fulkultur. Ett långt

spretigt skägg, väst och fluga byttes mot renrakad kille med tonårsfrisyr, iklädd linne och vida byxor. Ingen på klubben kände igen honom.

– Det är okej att sticka ut om man känner sig trygg i sin roll. Jag är ju den jag är, oavsett

hur jag ser ut. Det är bara roligt att ge ett visuellt intryck.

När vi skiljs åt halar David upp en vinröd sammetsfluga ur skinnväskan.

– Jag är på väg till Myrornas Gör om dig i Nordstan, där jag ska spela skivor under ef-

termiddagen. Vad tror du om den här, undrar han, innan han gör en snabb avstickare till skivaffären.